

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்- 346)

Jun (2) / 2021

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்6
3. தத்வ த்ரயம்.....8
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....13
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....18

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி – 166)

55. ஸம்வத்ஸர்த்து மாஸார்தமாஸ அஹோராத்திர ஸம்ஜ்ஞிதை:

அக்ஷ நாபி அரநேபி அந்தை: க்ல்ருப்த பஞ்ச விபக்திகம்

பொருள் – காலத்தின் ஐந்து பெரும் பிரிவுகளான வருடம், ருது, மாதம், ஆறு மாதம் மற்றும் இரவு பகல் ஆகியவை சக்கரத்தின் அச்சு, மையம், ஆரம், வட்டத்தின் உட்பாகம், வட்டத்தின் வெளிப்பாகம் ஆகியவற்றுடன் ஸம்பந்தம் கொண்டதாக உள்ளன.

56. த்ரியந்தே காலசக்ரேண புமாத்யா: பஞ்ச பஞ்ச ச

ஸஹஸ்ராரேண சக்ரேண நேமி அர ப்ரதிசோபிநா

57. த்ரியந்தே ச ஷடத்வானோ வர்ண தத்வ கலாதய:

ஸர்வதத்வமயம் தேஹம் வைஷ்ணவம் புருஷோத்தமம்

58. தார்யதே ப்ராம்யதே சைவ யந்த்ராருடம் இதம் பரம்

நாபிகந்தஸ்திதேநைவ ஸஹஸ்ராரேண நேமிநா

பொருள் – புமாந் (அதாவது ம முதல் க முடிய) முதலான ஐந்து ஐந்து எழுத்துக்கள் (அதாவது 25), ஆயிரம் ஆரங்கள் கொண்டதான காலசக்கரத்தால் தாங்கப்பட்டு உள்ளன. இந்தச் சக்கரமானது வட்டத்தின் உட்பாகம், ஆரங்கள் மற்றும் வட்டத்தின் வெளிப்பாகம் ஆகியவற்றுடன் கூடியதாக உள்ளது. மேலும் இந்தக் காலசக்கரமானது வர்ணம், தத்வம், கலை முதலான ஆறு அமசங்களைக் கொண்டதாகவும் உள்ளது. அனைத்து தத்துவங்களையும் உள்ளடக்கியதும்,

மஹாவிஷ்ணுவின் மிகவும் உயர்ந்த சரீரமாக உள்ளதும் ஆகிய இந்த யந்த்ரத்தை புருஷர்களில் உயர்ந்த மஹாவிஷ்ணு முற்றிலுமாக வ்யாபித்து நிற்கிறான். ஆயிரக்கணக்கான ஆரங்கள் கொண்டதும், தேஜஸ் நிறைந்ததும் ஆக இந்தச் சக்கரம் உள்ளது.

59. சக்ரேணாதேந ஹந்யந்தே ரசேஷாததேயதாநவா:

நாநா மந்த்ராத்மநா தேந ததந்த: ஸுஸ்திதேந ச

60. வித்வம்ஸயதி சத்ரூம்ச்ச ஸ்ம்ருதமாத்ரம் அநந்தரம்

அப்யஸ்யமாநமநிசம் ஸஹஸ்ராரம் இதம் நரை:

61. க்லேச கர்மாசயாந் தோஷாநசேஷாந் சஷபயேத் சஷணாத்

பீஜம் பிண்டம் ச ஸம்ஜ்ஞாம் ச மூர்த்திம் சேதி சதுஷ்டயம்

62. புஷ்யத்யேதத் ஸஹஸ்ராரம் சக்ரம் ஆத்யந்த வர்ஜிதம்

ஸூர்ய இந்துவஹ்நிபிர் வ்யாப்ய விச்வம் ஏதத் சராசரம்

பொருள் – அந்தச் சக்கரத்திற்குள், பகவானால் வீழ்த்தப்பட்ட ராசஷஸர்கள், தானவர்கள் முதலானோர் உள்ளனர். பலவிதமான மந்த்ரங்களை உள்ளடக்கிய இந்தச் சக்கரத்தை த்யானித்த மாத்ரத்திலேயே, அந்த உபாஸகனுடைய சத்ருக்கள் அனைவரும் வீழ்கின்றனர். துக்கம் விளைவிப்பதற்குக் காரணமாக உள்ள கர்மங்கள் அனைத்திற்கும் அடிப்படையாக உள்ள அனைத்து தோஷங்களும், இந்த ஸஹஸ்ரார சக்கரத்தின் மந்த்ரத்தைத் தொடர்ந்து ஜபிப்பதன் மூலம் விலகுகின்றன. இந்த ஸஹஸ்ரார சக்கரமானது, தொடக்கம் மற்றும் முடிவு அற்றதாக உள்ளது. இந்த ஸஹஸ்ரார சக்கரமானது சூரியன், சந்த்ரன் மற்றும் அக்னி ஆகியவை மூலம், அசையும் மற்றும் அசையாப் பொருள்கள் நிறைந்த இந்த அண்டம் முழுவதும், தனது நான்கு துணைகளான பீஜம், பிண்டம், ஸம்ஜ்ஞை மற்றும் மூர்த்தி ஆகியவற்றுடன் பரவி நின்று, அனைத்தையும் தாங்குகிறது.

63. அக்நேயீ ப்ரதமா மூர்த்தி: சக்திர் திவ்யா க்ரியாஹ்நயா

ஸஹஸ்ரார ஸ்வரூபேண ஸ்ருஜ்யவதி ஹந்தி ச

பொருள் – சக்தியின் முதன்மையான வடிவமும், அக்னியாக உள்ளதும் ஆகிய க்ரியா சக்தியானது, ஸஹஸ்ரார வடிவம் எடுத்து அனைத்தையும் படைத்து, காத்து, அழிப்பதாக உள்ளது.

64. ஸூர்ய இந்துவஹ்நிபிர் வ்யூஹ்யேயம் ஹி க்ரியாபிதா
உதிதா தே ஸுரேசாந பூயச்சைநாம் நிபோத மே

பொருள் – ஸுரேசா! சூரியன், சந்த்ரன் மற்றும் அக்னி ஆகியவற்றுடன் சேரும் க்ரியாசக்தியானது, மிகவும் அற்புதமான வடிவம் எடுக்கிறது. அப்போது அது படைக்கும் நிலையில் உள்ளது. அவளைக் குறித்து நான் உரைத்தவற்றைக் கொண்டு உணர்வாயாக.

65. இதி ஏவம் கதிதோ வ்யூஹ: ஸூர்ய ஸோம அக்நி ரூபக:
வ்யூஹிநீம் தாம் இமாமத்ய க்ரியாசக்திம் நிபோத மே

பொருள் – இப்படியாக சூரியன், சந்த்ரன் மற்றும் அக்னி ஆகிய ரூபத்தில் உள்ள சக்தி குறித்து நான் உரைத்தேன். இந்த க்ரியாசக்தி குறித்து நான் மேலும் உரைக்கக் கேட்பாயாக.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்த்ரம் முப்பதாம் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 33)

[காமன்] ப்ரியமானவளே! அப்படியானால் உனக்கு நான் கூறுவேன். அந்த மூடர்களுடைய அரசனாகிய விவேகன் நிவ்ருத்தி தர்மம் என்னும் மார்க்கத்தை உரைக்கிறான். இதனை, ஏதும் விளையாமல் உள்ளதான உபநிஷத் என்னும் பூமியில் வசிக்கும் சில க்ரூரமானவர்கள் ஏற்கிறார்கள். அவர்கள் நம்முடைய குலத்திற்குத் தகாத வழியில் அழிவை உண்டாக்க எண்ணுகிறார்கள். இத்தகைய நிவ்ருத்தி தர்மமானது, “எனது எந்த ஒரு செயலையும் நான் செய்யவில்லை” என்னும் கொள்கையைக் கொண்டதாக உள்ளது. இத்தகைய வழியைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் “குருடர்கள், செவிடர்கள், ஊமைகள், பேடிகள்” என்பதான நிலையில் இருந்தபடி, மற்றவர்களுடைய தவறுகளை மட்டுமே காண்பவர்களாக உள்ளனர். இவர்களுடைய கருத்தின்படி, புத்தியானது தவிர்க்க முடியாததும், குணப்படுத்த இயலாததும் ஆகிய தர்மத்துடன் தொடர்பு கொண்டு, புருஷனுக்குள் பிசாசு புகுந்தது போன்று ஆகிறது. அத்தகைய சேர்க்கையால், நம்முடைய குலத்தின் மீது ஆழ்ந்த த்வேஷத்தை மட்டுமே நெஞ்சத்தில் கொண்டபடி, மேலும் இனிமையான வேஷம் பூண்டபடி, பரபக்தி என்னும் ப்ரஹ்மராசுஷி தோன்றுகிறாள்; இவள் ஸம்ஸார இன்பங்களுக்கு பீமரதி என்னும் காளராத்ரி போன்றவள் ஆகிறாள் (பீமரதி - 77வது வருடம், 7வது மாதம், 7வது நாள் இரவு).

53. குணத்ரேத உந்மேஷ க்ரம பரிணத அநந்த விக்ருதி:

க்வசித் காலே புத்தி: குல யுகல கூடஸ்த க்ருஹிணீ

அதிக்ரூராத்யந்த ப்ரளய விதிது: மந்த்ரபுருஷாம்

புரா பீமாகாராம் ஸ்ருஜதி பரபக்திம் பரவதீ

பொருள் – (காமன் கூறுவது) நம்முடைய குலங்களுக்குத் தாயாக உள்ள புத்தி என்பவள், மூன்று குணங்களுடைய ஏற்றத்தாழ்வு வரிசை காரணமாக பலவிதமான எண்ணற்ற மாறுதல்களை அடைகிறாள். அவள் ஒரு காலகட்டத்தில் வேறு ஒருவருக்கு வசப்பட்டு, அழிவு என்பதான மோஷத்தை நடக்கும்படி செய்த மந்திர ஆலோசனைகளின் பலனை அடைந்து, தனது சுதந்திரம் இல்லாத காரணத்தால், பரபக்தி என்னும் க்ரூரமான உருவத்தைப் பெற்றெடுக்கவேண்டும்.

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி – 44)

வ்யாக்யானம் – “த்வசா பீஜமிவா வ்ருதம்” என்கிற த்ருஷ்டாந்த பலத்தாலே த்வக்கில்லாத பீஜத்துக்கு அங்குர சக்தியில்லாதவோபாதி ஆவாரகத்தை யொழிந்தபோது உத்தர கார்ய சக்தியில்லையென்று தோற்றுகையாலும், காரணகுணத்தையொழிய உத்தரோத்தர விசேஷங்களில் “ஆத்யாத்யஸ்ய குணாதேநாநாப்நோதி ச பர: பர:” என்று ஸ்வவிசேஷத்துக்குச் சொல்லுகிற குணாதிசயம் கூடாமையாலும், “ஆகாசம் சப்த மாத்ரந்து ஸ்பர்சமாத்ரம் ஸமாவிசத், ரூபம் ததைவாவிசதச் சப்த ஸ்பர்ச குணாவுபெள: சப்த ஸ்பர்ச்ச்ச ரூபஞ்ச ரஸமாத்ரம் ஸமாவிசந், தஸ்மாத் சதுர்குணா ஹ்யாபோ விசேஷாச்சேந்த்ரிய க்ரஹா:” என்கிற புராணவசநங்களினுடைய ஆநுகுண்யத்துக்காகவும், “தேப்யஸ் தந்மாத்த்ரேப்யோ யதா ஸங்க்யமேக த்வி த்ரி சது: பஞ்சப்யோ பூதாந்யாகாசாநிலாநல ஸலிலாவ நிரூபாணி பஞ்ச ஜாயந்தே” என்று இதில் அதிக்ருதனான ஸாங்க்ய வாசஸ்பதி சொல்லுகையாலும், “கார்யோத் பாதகங்களான தத்வங்கள் ஸ்வஸ்வ காரணாவ்ருதங்களாய்க் கொண்டே உத்பாதிக்கிறதென்று சொல்ல வேணும்” என்று, தத்வத்ரய விவரணத்திலே ஆச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்கையாலும், “ப்ரதாந தத்வமுத்பூதம் மஹாந்தம் தத் ஸமாவ்ருணோத்”, “யதா ப்ரதாநேந மஹாந் மஹதா ஸ ததாவ்ருத:”, “சப்தமாத்ரம் ததாகாசம் பூதாதிஸ் ஸஸமாவ்ருணோத்”, “ஆகாசம் சப்த மாத்ரஸ்து ஸ்பர்சமாத்ரம் ஸமாவ்ருணோத்”, “ஸ்பர்சமாத்ரஸ்து வைவாயூ ரூப மாத்ரம் ஸமாச்ச்ருணோத்”, “ரஸ மாத்ராணி சாம்பாம்ஸி ரூப மாத்ரம் ஸமாவ்ருணோத்” என்று ஸ்ரீபராசரபகவானாலே உக்தமாகையாலும், “முன்புத்தை தந்மாத்த்ரைகளோடு கூடிக்கொண்டு உத்தரோத்தர தந்மாத்த்ரைகள் ஸ்வவிசேஷங்களைப்

பிறப்பிக்கையாலே” என்று இவர் தாமே மேலே அருளிச்செய்கையாலும் ஆவரணக்ரமங்கொள்ளவேணும்.

விளக்கம் – ஸ்ரீவிபு (1-2-37) - த்வசா பீஜமிவா வருதம் - தோலால் மூடப்பட்ட விதை போன்று - என்கிற உதாரணம் மூலம், “தோலால் மூடப்படாத விதைக்கு முளை விடும் சக்தி இல்லாதது போன்று, மேலே மூடப்படும் திரை இன்றி, அடுத்து வரவுள்ள கார்யம் ஏற்படாது” என்பது வெளிப்படுவதாலும்; காரணப்பொருளுடைய குணம் அல்லாமல், பின்னர் வரவுள்ள சிறப்புக்களில், மநுஸ்மருதி (1-20) - ஆத்யாத்யஸ்ய குணாதேநாநாப்தோதி ச பர: பர: - முன்பு உள்ள தத்வங்களுடைய குணங்கள், பின்னர் வரவுள்ள தத்வங்களை அடைகின்றன - என்பதற்கு ஏற்ப, தங்கள் சிறப்புகளைத் தனியாக உரைக்கும்படியாக குணச் சிறப்பு ஏதும் இல்லை என்பதாலும்; ஆகாசம் சப்த மாத்ரந்து ஸ்பர்சமாத்ரம் ஸமாவிசத், ரூபம் ததைவாவிசதச் சப்த ஸ்பர்ச குணாவுபெள: சப்த ஸ்பர்ச்ச்ச ரூபஞ்ச ரஸமாத்ரம் ஸமாவிசந், தஸ்மாத் சதுர்குணா ஹ்யாபோ விசேஷாச்சேந்த்ரிய க்ரஹா: - ஆகாசமானது தனக்குக் காரணமாக உள்ள சப்த தந்மாத்ரை மற்றும் வாயுவின் காரணமான ஸ்பர்ச தந்மாத்ரை ஆகியவற்றை அடைகிறது; இதே போன்று இரண்டாக உள்ள சப்தம் மற்றும் ஸ்பர்ச தந்மாத்திரைகள் ஆகியவை, அக்னியின் காரணமான ரூப தந்மாத்ரையை அடைகின்றன; சப்தம், ஸ்பர்சம் மற்றும் ரூப தந்மாத்ரைகள், நீரின் காரணமாக உள்ள சுவை தந்மாத்ரையை அடைகின்றன; ஆகவே இந்த்ரியங்களால் அறியத்தக்க சிறப்பு கொண்ட நீரானது, நான்கு குணங்கள் கொண்டதாக உள்ளது - என்கிற புராண வசனங்களுக்கு ஒத்துப் போகவேண்டும் என்பதாலும்; தேப்யஸ் தந்மாத்ரேப்யோ யதா ஸங்க்யமேக த்வி த்ரி சது: பஞ்சப்யோ பூதாநி ஆகாச அநில அநல ஸலிலாவ நிரூபாணி பஞ்ச ஜாயந்தே - ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு மற்றும் ஐந்து என்பதான எண்ணிக்கைகளில் அடங்கியுள்ளதான தந்மாத்ரைகளிலிருந்து ஆகாசம், வாயு, அக்னி, நீர் மற்றும் பூமி ஆகிய ஐந்து பூதங்களும் உண்டாகின்றன - என்பதாக இந்த விஷயத்தில் கூடுதலாக உரைக்கின்ற ஸாங்க்ய வாசஸ்பதியின் கூற்று உள்ளதாலும்; “கார்யோத்பாதகங்களான தத்வங்கள் ஸ்வஸ்வ காரணாவ்ருதங்களாய்க் கொண்டே உத்பாதிக்கிறதென்று சொல்ல வேணும் - கார்யத்தை உண்டாக்கக்கூடிய

தத்வங்கள் அனைத்தும் தங்களுடைய காரணங்களை மேல்திரையாக மூடியபடியே உண்டாகின்றன என்றே உரைக்கவேண்டும்” என்பதாக தத்வத்ரய விவரணத்தில் ஸ்வாமி ஆச்சார்பிள்ளை கூறுவதாலும்; ஸ்ரீவிபு. (1-2-32) – ப்ரதாந தத்வமுத்பூதம் மஹாந்தம் தத் ஸமாவ்ருணோத் - ப்ரதானம் என்பதால் உண்டாக்கப்பட்ட மஹத் தத்வத்தை வ்யாபித்து நிற்கிறது – என்று, ஸ்ரீவிபு (1-2-36) - யதா ப்ரதாநேந மஹாந் மஹதா ஸ ததாவ்ருத: - எப்படி ப்ரதானத்தால் மஹத் மூடப்பட்டபடி உள்ளதோ அதே போன்று அஹங்காரமானது மஹத்தால் மூடப்பட்டுள்ளது – என்றும், ஸ்ரீவிபு. (1-2-42) - சப்தமாத்ரம் ததாசாமம் பூதாதிஸ் ஸஸமாவ்ருணோத் – தாமஸ அஹங்காரமானது சப்த தந்மாத்தரை மற்றும் ஆகாசத்தை மூடி உள்ளது - என்றும், ஸ்ரீவிபு (1-2-42) – ஆகாசம் சப்த மாத்ரந்து ஸ்பர்சமாத்ரம் ஸமாவ்ருணோத் - ஆகாசமானது சப்த தந்மாத்தரை மற்றும் ஸ்பர்ச தந்மாத்தரை ஆகியவற்றை மூடியுள்ளது - என்றும், ஸ்ரீவிபு (1-2-42) - ஸ்பர்சமாத்ரஸ்து வைவாயூ ரூப மாத்ரம் ஸமாச்ருணோத் – ஸ்பர்ச தந்மாத்தரை மற்றும் ரூப தந்மாத்தரை ஆகியவற்றை வாயுவானது மூடியுள்ளது – என்றும், ஸ்ரீவிபு (1-2-45) - ரஸ மாத்ராணி சாம்பாம்ஸி ரூப மாத்ரம் ஸமாவ்ருணோத் - நீரானது சுவை தந்மாத்தரை மற்றும் ரூப தந்மாத்தரைகளை மூடியுள்ளது - என்றும் ஸ்ரீபராசரபகவானால் கூறப்பட்டது என்பதாலும்; “முன்புத்தை தந்மாத்தரைகளோடு கூடிக்கொண்டு உத்தரோத்தர தந்மாத்தரைகள் ஸ்வவிசேஷங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே - முன்புள்ள தந்மாத்தரைகளோடு கூடியபடி பின்பு தோன்றும் தந்மாத்தரைகள், தங்களுடைய குணங்களைப் பிறக்கும்படிச் செய்வதால்” என்று முன்பு இவரே அருளிச்செய்வதாலும், மேலே கூறியபடியே மூடப்படும் வரிசையைக் கொள்ளவேண்டும்.

வ்யாக்யானம் - அப்படியே பூர்வபாவ நியமத்தைப் பற்ற ஸ்பர்ச தந்மாத்தராதிகளுக்கு ஸ்வஸ்வ விசேஷங்களை உத்பாதிக்குமளவில், ஸ்வஸ்வ பூர்வ பூத ஸஹாயத்வமும் கொள்ள வேணும். அதாவது பூதாதியில் நின்று சப்த தந்மாத்தரை பிறக்கும், சப்த தந்மாத்தரையை பூதாதி ஆவரிக்கும், இதில் நின்று ஆகாசம் பிறக்கும். அநந்தரம் இந்த சப்த தந்மாத்தரையில் நின்று ஸ்பர்ச தந்மாத்தரை பிறக்கும், ஸ்பர்ச தந்மாத்தரையை சப்த தந்மாத்தரை ஆவரிக்கும், இப்படி சப்த தந்மாத்தராவ்ருதையாய் ஆகாசத்தை ஸஹாயமாகவுடைத்தான ஸ்பர்ச

தந்மாத்தரையில் நின்றும் வாயு பிறக்கும். இந்த ஸ்பர்ச தந்மாத்தரையில் நின்றும் ரூப தந்மாத்தரை பிறக்கும், ரூப தந்மாத்தரையை ஸ்பர்ச தந்மாத்தரையாவரிக்கும், இப்படி ஸ்பர்ச தந்மாத்தராவ்ருதையாய் வாயுவை ஸஹாயமாகவுடைத்தான ரூப தந்மாத்தரையில் நின்றும் தேஜஸ்ஸு பிறக்கும். இந்த ரூப தந்மாத்தரையில் நின்றும் ரஸ தந்மாத்தரை பிறக்கும், ரஸ தந்மாத்தரையை ரூப தந்மாத்தரையாவரிக்கும், இப்படி ரூப தந்மாத்தராவ்ருதையாய் தேஜஸ்ஸை ஸஹாயமாகவுடைத்தான ரஸ தந்மாத்தரையில் நின்றும் அப்பு பிறக்கும். இந்த ரஸ தந்மாத்தரையில் நின்றும் கந்த தந்மாத்தரை பிறக்கும், கந்த தந்மாத்தரையை ரஸ தந்மாத்தரையாவரிக்கும், இப்படி ரஸ தந்மாத்தராவ்ருதையாய் அப்பை ஸஹாயமாகவுடைத்தான கந்த தந்மாத்தரையில் நின்றும் ப்ருதிவி பிறக்கும் என்கை. சப்த தந்மாத்தராவ்ருதையாய் ஆகாசத்தை ஸஹாயமாகவுடைத்தான ஸ்பர்ச தந்மாத்தரத்தில் நின்றும் வாயு பிறக்குமென்று தொடங்கிச் சொன்ன விசேஷ உத்பத்தியில் க்ரமம், பூதாத் தந்மாத்தர உத்பத்தி பக்ஷத்துக்கும் ஒக்கும்; பூர்வபூர்வ பூதத்தில் நின்றும், உத்தர உத்தர தந்மாத்தர உத்பத்தியாகிறவிது விசேஷம். இது தத்வத்ரய விவரணத்தில் ஆச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த க்ரமம்.

விளக்கம் – இதனைப் போன்றே, முன்பு கூறப்பட்ட விதிமுறையைப் பின்பற்றி, ஸ்பர்ச தந்மாத்தரை போன்ற அனைத்தும், தங்கள் தங்கள் குணங்களை ஏற்படுத்தும்போது, முன்பு உள்ளதான தங்கள் தங்கள் பூதத்தின் துணையைக் கைகொள்ளவேண்டும். அதாவது, பூதாதியிருந்து சப்த தந்மாத்தரை பிறக்கும்; சப்த தந்மாத்தரையை பூதாநி மூடும்; அதிலிருந்து ஆகாசம் தோன்றும். அடுத்து, சப்த தந்மாத்தரையிலிருந்து ஸ்பர்ச தந்மாத்தரை பிறக்கும்; ஸ்பர்ச தந்மாத்தரையை சப்த தந்மாத்தரை மூடும்; இவ்விதம் சப்த தந்மாத்தரையால் மூடப்பட்டதும், ஆகாசத்தைத் துணையாகக் கொண்டதும் ஆகிய ஸ்பர்ச தந்மாத்தரையிலிருந்து வாயு தோன்றும். இந்த ஸ்பர்ச தந்மாத்தரையிலிருந்து ரூப தந்மாத்தரை தோன்றும்; ரூப தந்மாத்தரையை ஸ்பர்ச தந்மாத்தரை மூடும்; இவ்விதம் ஸ்பர்ச தந்மாத்தரையால் மூடப்பட்டதும், வாயுவைத் துணையாகக் கொண்டதும் ஆகிய ரூப தந்மாத்தரையிலிருந்து தேஜஸ் பிறக்கும். இந்த ரூப தந்மாத்தரையிலிருந்து சுவை தந்மாத்தரை பிறக்கும்; சுவை தந்மாத்தரையை ரூப தந்மாத்தரை மூடும்; ரூப தந்மாத்தரையால் மூடப்பட்டதும், தேஜஸ்ஸால் உதவி செய்யப்பட்டதும் ஆகிய சுவை தந்மாத்தரையிலிருந்து நீர்

பிறக்கும். இந்த சுவை தந்மாத்தரையிலிருந்து மண தந்மாத்தரை பிறக்கும்; மண தந்மாத்தரையை சுவை தந்மாத்தரை மூடும்; சுவை தந்மாத்தரையால் மூடப்பட்டதும், நீரால் உதவி செய்யப்பட்டதும் ஆகிய மண தந்மாத்தரையிலிருந்து பூமி பிறக்கும். “சப்த தந்மாத்தரையால் மூடப்பட்டதும், ஆகாசத்தைத் துணையாகக் கொண்டதும் ஆகிய ஸ்பர்ச தந்மாத்தரையிலிருந்து வாயு பிறக்கும்” என்று தொடங்கிக் கூறப்பட்டதான சிறப்பான உற்பத்தியின் வரிசையானது, “பூதத்திலிருந்து தந்மாத்தரை பிறக்கும்” என்று கூறும் கருத்திற்கும் பொருந்தும். முன்பு உள்ள தந்மாத்தரையிலிருந்து, பின்பு பின்பு தந்மாத்தரை உற்பத்தி ஆகின்றன என்பதே இங்கு சிறப்பாகும். இதுவே தத்வத்ரய விவரணத்தில் ஸ்வாமி ஆச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த வரிசையாகும்.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி - 311)

4-8-7 கிளரொளியாற் குறைவில்லா அரியிருவாய்க் கிளர்ந்தெழுந்து
கிளரொளிவிரணியனது அகல்மார்பங் கிழித்துகந்த
வலரொளிய கனலாழி வலம்புரியன் மணிநீல
வளரொளியான் கவராத வரி வளையாற் குறைவிலமே

பொருள் - கொண்டாடத்தக்க நீலரத்னத்தின் ஒளி போன்று மிகுந்த ஒளி கொண்டதும், வேறு எங்கும் காணப்பட இயலாததும் ஆகிய தேஜஸ் நிறைந்ததும் ஆகிய திருமேனி கொண்டவனும்; அடியார்கள் அண்டி நிற்கத் தகுந்தபடி உள்ள அத்தகைய வடிவழகானது மாறி, ஓங்கி வளர்ந்தபடி உள்ள ஒளியால் பரிபூர்ணமாக உள்ள நரஸிம்ஹ வடிவத்தைக் கொண்டு, விரோதியை அழிப்பதில் உறுதி பூண்டு, மிகுந்த தேஜஸ் கொண்ட இரணியனுடைய பரந்த மார்பை எளிதாகக் கிழித்து, தனது அடியார்களுடைய விரோதி அழிந்த மகிழ்வால் நிற்பவனும், ஓங்கி வளரும் ஜ்வாலையுடன் கூடிய அக்னியாகிய சக்கரத்தைக் கொண்டவனும், வலம்புரியான பாஞ்சஜந்யத்தைக் கொண்டவனும் ஆகிய அவன் ஏற்காத எனது வளையால் என்ன பயன் உள்ளது?

அவதாரிகை - “பெற்ற தமப்பன் பகையாக பாலனானவனுக்கு உதவினவன் தான் உதவாமை நோவுபடுகிற எனக்கு உதவானாகில், நான் ஆபரணம் பூண்டு ஒப்பித்திருக்கிற இவ்வொப்பனை யார்க்கு?”, என்கிறாள்.

விளக்கம் - “பெற்ற தந்தையே பகைவனாக விளங்கிய பாலகனுக்கு உதவியவன், அவனால் உதவப்படாமல் நோவுபடும் எனக்கு உதவி செய்யாமல் இருந்தான் என்றால், நான் ஆபரணங்கள் பூண்டு அலங்காரம் செய்துள்ள இந்த ஒப்பனை யாருக்கு?”, என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (கிளரொளி இத்யாதி) “ஜ்வலந்தம்” என்கிற மந்த்ரலிங்கம் தோற்றச் சொல்லுகிறதாயிற்று. கிளர்ந்த ஒளியால் குறைவின்றிக்கேயிருக்கிற நரலிம்ஹமாய். (கிளர்ந்தெழுந்து) சீறிக் கொண்டு தோற்றி. “பிறையெயிற்றன்றலரியாய்ப் பெருகினானை” என்கிறபடியே, சிறுக்கன் மேலே அவன் முடுகினவாறே கிளர்ந்தபடி. (கிளரொளிய இரணியன்) மிக்க தேஜஸ்சையுடைய ஹிரண்யன். ஆஸுரமான தேஜஸ்ஸு. நரலிம்ஹமும் பிற்காலித்து வாங்கும்படியாயிற்று, பையல் கிளர்த்தி யிருந்தபடி. (அகல்மார்பம்) தேவதைகளுடைய வரத்தை ஊட்டியாக இட்டுத் திருவுகிருக்கு இரை போரும்படியாக வளர்ந்த அகன்ற மார்வை. (கிழித்து) நரலிம்ஹத்தினுடைய மொறாந்த முகத்தையும், நா மடிக்கொண்ட உதட்டையும், குத்த முறுக்கின கையையும், அதிர்ந்த அட்டஹாஸத்தையும் கண்டவாறே, பொசுக்கின பன்றிபோலே உருகினா னாயிற்று; பின்னை அநாயாலேந கிழித்துப் போகட்டான். நெற்றியது கண்ணும் உச்சியது புருவமுமாய்க் கொண்டு தோற்றினபோது, கோடரகதமான அக்நிபோலே பயாக்நி உள்ளே நின்று எரியப் புக்கவாறே பதஞ்செய்யுமிறே. (உகந்து) “சிறுக்கனுடைய விரோதி போகப் பெற்றோமே” என்று உகந்தபடி. “மத்பிதுஸ் தத் க்ருதம்பாபம் தேவதஸ்ய ப்ரணச்யது” என்று இவன்தான் காற்கட்டியாணையிடாதே, இவன்தானே ‘கொல்ல வேணும்’ என்று இசையப்பெற்றோமிறே” என்று உகந்தானாயிற்று.

விளக்கம் - (கிளரொளி இத்யாதி) - “ஜ்வலந்தம் - ப்ரகாசித்தபடி உள்ளது” என்பதான மந்த்ர அடையாளம் வெளிப்படும்படியாகச் சொல்லுகிறார். ஓங்கி எழுகின்ற ஒளியால், குறைவு ஏதும் இன்றி உள்ள நரலிம்ஹமாக. (கிளர்ந்து எழுந்து) - சீறிக்கொண்டு வெளிப்பட்டு. பெரியதிருமொழி (2-5-8) - பிறை எயிற்று அன்று அடல் அரியாய்ப் பெருகினானை - என்பதற்கு ஏற்ப, பாலகன் மீது இராணியன் சீற்றம் கொண்டபோது கிளர்ந்து வெளிப்பட்டான். (கிளரொளிய

இரணியன்) - மிகுந்த தேஜஸ் கொண்ட இரணியன். அஸ்ரத்தன்மையுடன் கூடிய தேஜஸ். நரஸிம்ஹமும் பின்வாங்கும்படியாக இரணியனின் தேஜஸ் உள்ளது. (அகல் மார்பம்) - தேவதைகளுடைய வரத்தையே உணவாக இட்டு, கூரிய நகத்திற்கு இரையாக மாறும்படியாக வளர்ந்த அகலமான மார்பை. (கிழித்து) - நரஸிம்ஹத்தின் திறந்த வாயையும், நாக்கை மடித்தபடி உள்ள உதட்டையும், குத்துவதற்கு முறுக்கப்பட்ட திருக்கரத்தையும், அதிர்ந்த அட்டகாசத்தையும் என அனைத்தையும் கண்ட இரணியன், பொசுக்கி எடுக்கப்பட்ட பன்றி போன்று உருகினான்; ஆகவே அவனை எந்தவிதமான சிரமமும் இன்றி மிகவும் எளிதாகக் கிழித்து எறிந்தான். ஆனால் இவ்விதம் இரணியன் உருகிப் போவதற்கு நெருப்பு எங்கிருந்து வந்தது என்பதற்கு விடை அருளிச்செய்தார்; நெற்றியானது கண்களால் நிறைந்தபடியும், உச்சியானது புருவத்தால் நிறைந்தபடியும் நரஸிம்ஹம் தோன்றியபோது, மரத்தின் உள்ளே மறைவாக உள்ள நெருப்பு போன்று, பயம் என்ற நெருப்பானது உள்ளே நின்று எரியும்போது இவ்விதம் பதப்படுத்தும் அல்லவோ? (உகந்த) - “இந்தச் சிறுவனுடைய விரோதி அழியும்படியாகச் செய்தோம்”, என்று மகிழ்ந்தபடி. அல்லது வேறுவிதமாகவும் பொருள் கூறலாம். ஸ்ரீவிபு. (1-20-21) - மத்பிதுஸ் தத் க்ருதம்பாபம் தேவதஸ்ய ப்ரணச்யது - உன்னைத் துதித்த என்னிடம் எனது தந்தைக்கு ஏற்பட்ட பாபங்கள் அனைத்தும் அழியட்டும் - என்பதற்கு ஏற்ப, ப்ரஹ்லாதன் இரணியனைக் கொல்வதைத் தடை செய்யாமல், அவன் தானாகவே “கொல்ல வேண்டும்” என்று சம்மதிக்கப் பெற்றோம் என மகிழ்ந்தான்.

வ்யாக்யானம் - (வளரொளிய கனலாழி வலம்புரியன்) காவற்காட்டில் துஷ்ட ம்ருகங்களுக்கு ஊட்டியிட்டு வளர்க்குமாபோலே, தேவதைகளுடைய வரங்களை ஊட்டியாக இட்டு வளர்ந்த பையலுடைய அகலமெல்லாம் திருவுகிருக்கு அரை வயிறாம்படியாயிற்றிறே; “ஒருவன் கைபார்த்திருப்பார்” அநேகருண்டானால், அவர்களிலே சிலவர் இவனோடே கைசெய்து, அவனுக்குள்ள உடலையும் தாங்கள் கண்டிப்படியழித்து, நீக்கியுள்ள உடலையும் கூறிட்டுத் தாங்களே கொண்டுவிட்டால், மற்றும்ளார் கதகதென்னச் சொல்லவேண்டாவிதே. இவர்கள் தாம் நுனியாடிகளிறே. “இப்படி இவர்கள் தாமே யாவதென் நாமிருக்க” என்று திவ்யாயுதங்கள் கிளந்தன வாயிற்று.

விளக்கம் - (வளர் ஒளிய கனல் ஆழி வலம்புரியன்) - காவலுடன் கூடிய தோட்டத்தில் வளர்க்கப்படும் துஷ்ட விலங்குகளுக்குத் தகுந்த உணவு அளித்து வளர்ப்பார்கள்; அதனைப் போன்று தேவர்களுடைய வரங்களையே உணவாக ஏற்று வளர்ந்த இரணியனுடைய விசாலமான மார்பானது, நரஸிம்ஹத்துடைய நகங்களுக்கு அரைவயிறு அளவே போன்று ஆயிற்று. ஒருவனுக்கு வசப்பட்டவர்கள் பலர் உள்ளபோது, அவர்களில் ஒரு சிலர் அந்த ஒருவனுக்கு உதவி செய்து, அவனுடன் சேர்ந்து செல்வத்தை அழிப்பார்கள்; பின்னர் எஞ்சிய செல்வத்தைத் தாங்கள் பிரித்துக் கொள்வார்கள். இவ்விதம் செய்யும்போது, மற்றவர்கள் கோபம் கொள்வார்கள் அல்லவோ? இதனைப் போன்றே நரஸிம்த்தின் நகங்கள், இரணியனை அழித்தல் என்பது போன்றவற்றைச் செய்தபடி உள்ளன. இவ்விதம் உள்ளபோது மற்ற திவ்ய ஆயுதங்கள் அனைத்தும், “நாம் உள்ளபோது இந்த நகங்கள் மட்டும் இந்தச் செயலைச் செய்வது என்ன”, என்று கிளர்ந்து எழுந்தன.

வ்யாக்யானம் - (மணி நீல வளரொளியான்) நீலமணி போலே வளரா நின்றுள்ள ஒளியையுடையவன். கைமேலே இலக்கை பெறாதார்க்கு அன்றாடு படி விட வேணுமிறே; படி விடாதபோது அரை சடிணம் நில்லார்களிறே அவர்கள். இவர்கள் வருத்தவான்க ளாகையிறே கைமேலே இப்படி பெற்று ஜீவிக்கிறது; “படி கண்டறிதியே” என்கிறபடியே. இப்படி கண்டு ஜீவிக்குமதிறே. “ஸதா பச்சந்தி”யிறே. “மணி நீல வளரொளி” என்பானென்? அப்போது திருமேனி வெளுத்தன்றோ இருப்பது? என்னில், “சிறுக்கனார்த்தி தீரப் பெற்றோமே” என்று திருமேனி குளிர்ந்தபடியைச் சொல்லுகிறது. (கவராத இத்யாதி) அவ்வடிவையுடையவன் தானே வந்து மேல்விழுந்து விரும்பி வாங்கியிட்டுக் கொள்ளாத இவ்வளையால் எனக்கு என்ன கார்யமுண்டு? என்கிறாள்.

விளக்கம் - (மணி நீல வளர் ஒளியான்) - நீலமணி போன்று ஓங்கி வளர்ந்தபடி உள்ள ஒளி கொண்டவன். மாத ஜீவனமாகிய பணம் இல்லாதபோது அன்றாடம் அரிசிப்படி அளிக்கவேண்டும் என்பது போன்று, அவனுடைய அருகிலிருந்து தங்களுடைய விருப்பம் நிறைவேறப் பெறாதவர்களுக்கு மகிழ்வை

ஏற்படுத்துவதற்காகத் தனது திருமேனியை அளிக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்யாதபோது, அரை சடிணம் கூடப் பொறுக்க மாட்டார்கள். முதல் திருவந்தாதி (85) – படி கண்டு அறிதியே - என்பது காண்க. இவ்விதம் இவனைப் பார்த்தபடியே நின்று பிழைப்பவர்கள், உபநிஷத்தில் – ஸதா பச்யந்தி - எப்போதும் பார்த்தபடி உள்ளனர் - என்று போன்று ஆகும். ஆனால் “மணி நீல வளர் ஒளி” என்று ஏன் கூறவேண்டும்? இவ்விதம் உரைத்தால் திருமேனி வெண்மையாக உள்ளது போன்று ஆகிறது அல்லவோ? இதற்கு விடை அளிக்கிறார். “சிறுவனுடைய துயரம் தீரும்படிச் செய்தோம்” என்று திருமேனி குளிர்ந்த நிலையைக் கூறுகிறார். (கவராத இத்யாதி) - அப்படிப்பட்ட வடிவழகு கொண்டவன், தானாகவே வந்து நின்று, விருப்பம் கொண்டு, வாங்கி அணிந்து கொள்ளாத எனது இந்த வளையால், எனக்கு என்ன பயன் உள்ளது?

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி – 26)

6. யத் மூர்த்தி மே ச்ருதி சிரஸ்ஸு ச பாதி

யஸ்மிந் அஸ்மத் மநோரத பத: ஸகல: ஸமேதி

ஸ்தோஷ்யாமி ந: குலதநம் குலதைவதம் தத்

பாதாரவிந்தம் அரவிந்த விலோசநஸ்ய

பொருள் - எந்த ஸர்வேச்வரனுடைய திருவடிகள் எனது தலையிலும், வேதாந்தங்களிலும் ஒளிக்கின்றனவோ; எந்தத் திருவடிகளில் நம்முடைய அன்பானது வெள்ளமாகச் சென்று சேர்க்கின்றனவோ; நம்முடைய குலத்திற்குச் செல்வமாகவும், நம்முடைய குலத்தினர் அண்டி நிற்கும் தேவதையாகவும் உள்ளவனும், தாமரை போன்று அழகான திருக்கண்கள் கொண்டவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரனுடைய அந்தத் திருவடிகளை நான் துதிக்க உள்ளேன்.

அவதாரிகை – “அறியாதன அறிவித்த அத்தா! நீ செய்தன” என்று, உபகாரத்தில் ப்ரதமனாய் இருக்குமிறே. “வைகுந்தனாகப் புகழ்” என்கிறபடியே, தன்னுடைய ஸ்துதி ஈச்வரனுக்கு அபிமதமாகையாலும், இதுதான் ஆசார்யர்களுக்கு ப்ரியமாகையாலும், ஸ்தோத்ரத்தில் மேல் சொல்லப் புகுகிற உபாயோபேயங்களை ஸங்க்ரஹித்துக் கொண்டு, உபக்ரமித்தபடியே பகவத் ஸ்தோத்ரத்திலே இழிகிறார்.

விளக்கம் - திருவாய்மொழி (2-3-2) - அறியாதன அறிவித்த அத்தா! நீ செய்தன - என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப உபகாரம் செய்வதில் முதன்மையானவனாக உள்ளான். திருவாய்மொழி (7-9-7) - வைகுந்தனாகப் புகழ் - என்பதற்கு ஏற்ப தனது ஸ்துதியானது ஈச்வரனுக்கு மிகவும் பிரியமாக உள்ளது என்பதாலும், இதுவே ஆசார்யர்களுக்கு மிகவும் விருப்பமாக உள்ளது என்பதாலும்; ஸ்தோத்ரத்தில் இனிக் கூற உள்ள உபாயம் மற்றும் உபேயம் ஆகியவற்றைச் சுருக்கமாகக் கொண்டு, தான் தொடங்கியவிதத்தில் பகவத் ஸ்தோத்ரத்தில் ஈடுபடுகிறார்.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்